

Hiệp Lực Hay Chia Rẽ

"Nếu không có lá Cờ Vàng tử xung hữu đột thì cái giàn khoan HD981 đã vẫn còn nằm chình ình ngay trên biển Việt Nam đó Trần Duy Sơn ạ." (ĐCH)

Đặng Chí Hùng

(Chữ nghiêng của Trần Duy Sơn)

Link dân làm báo:

http://danlambao.vn.blogspot.ca/2014/12/hiep-luc-au-tranh.html#disqus_thread

Mới được người thân chuyển qua bài viết của tác giả Trần Duy Sơn (Dân Làm Báo). Tôi cũng đã từng viết bài và gửi cho Dân Làm Báo, tuy nhiên hiện nay đường hướng và trình độ của tôi không đáp ứng được cho nên tự xin rút lui.

Nhưng có lẽ cần phải có đôi lời đối với bài viết của tác giả Trần Duy Sơn (Dân Làm Báo). Tôi có thể khẳng định ngay đây là một bài viết hết sức nguy hiểm cho công cuộc lật đổ cộng sản Việt Nam và mặc dù cái tựa đề của bài là “Hiệp lực đấu tranh” nhưng thật ra nó là chia rẽ và mang hơi hướm của tuyên giáo cộng sản. Không hiểu làm sao khi người thân cho hay thì nó lại nằm ngay là bài đầu tiên của Dân Làm Báo (1). Xin thử phân tích mấy điểm hết sức nguy hiểm của bài viết của tác giả Trần Duy Sơn (Dân Làm Báo) để thấy rõ điều đó.

1. Tác giả Sơn viết: *“Trong khi đó, hải ngoại cũng đấu tranh vì tự do dân chủ cho VN, tuy nhiên trong tâm thức của một bộ phận không nhỏ lại mang tính chất phục hận, phục quốc VNCH”*.

Tác giả Trần Duy Sơn đã vừa nói sai, vừa nói nguy hiểm. Nói sai ở chỗ là người dân Việt Nam ở Hải Ngoại thực ra hầu hết có quốc tịch nước ngoài hoặc ít nhất cũng là thường trú nhân lâu dài. Cuộc sống cũng ổn định và không ai đến nỗi như người dân ở “thiên đường” cộng sản. Nhưng họ ăn cái “giải” gì mà cứ phải ăn cơm nhà đi đấu tranh. Họ đấu tranh cho ai? Cho họ hay cho một Việt Nam của tổ tiên chúng ta, của chính chúng ta. Rõ ràng là những người Việt Hải Ngoại họ đấu tranh vì tình yêu quê hương, yêu dân tộc. Vậy tác giả Trần Duy Sơn đã bôi nhọ tình yêu quê hương của đồng bào Hải Ngoại.

Còn về vấn đề “phục hận” thì xin thưa tác giả Trần Duy Sơn, nếu tác giả là nạn nhân của kẻ cướp thì tác giả có muốn “phục hận” hay không? Hay chính tác giả là “bên thắng cuộc” nên tác giả khuyên đồng bào đừng phục

hận?. Xin thưa với tất cả quý vị rằng Hân Thù cũng là một quyền chính đáng trong vấn đề nhân quyền. Con người có quyền yêu, ghét và hận thù mà không chịu sự chi phối của ai khác. Tác giả Trần Duy Sơn xin đừng đánh đồng sự hận thù của đồng bào Hải Ngoại với sự trả thù man rợ của cộng sản Việt Nam trong CCRĐ hay sau 1975 với quân dân cán chính VNCH. Cái thù hận của những nạn nhân cộng sản là thù hận đúng nghĩa: Anh có tội anh phải đền tội trước công pháp.

Tiếp theo là “phục Quốc”. Xin thưa tác giả Trần Duy Sơn là đó cũng là điều chính đáng. Một VNCH tự do, dân chủ và đem lại cuộc sống ấm no cho biết bao nhiêu đồng bào có xứng đáng được khôi phục không? Hoàn toàn xứng đáng. Vậy vì có gì mà Trần Duy Sơn lại sợ “phục quốc”? . Có lẽ nếu VNCH trở lại thì Trần Duy Sơn mất hết đường đi mà tung hô cờ Đỏ.

2. Tiếp theo Trần Duy Sơn nói:” *Ngược lại, trong nước cờ vàng lại là một hình ảnh khác. Đã 40 năm trôi qua, những người còn lại ở miền Nam VN trên 50 tuổi mới ý thức được cờ vàng và hiểu giá trị của nó. Trong số 50 đó, có bao nhiêu người tưởng nhớ, tiếc nuối cờ vàng, và bao nhiêu người xem cờ vàng là cờ thua trận, đã bỏ họ ở lại bơ vơ nghèo đói và bị đàn áp. Còn lại lớp trẻ, hầu hết, dưới mái trường XHCN cờ vàng là cờ thua trận, thất bại của một quốc gia. Điều này do tác động bởi chính sách nhồi sọ của CS, nhưng không thể chối cãi đó là sự thật của lịch sử mà không ai có thể phủ nhận. Như vậy cờ vàng có giá trị bao nhiêu ở trong nước, cao lắm 1% do những người lớn tuổi còn tồn tại. Phần đông là dị ứng”.*

Xin thưa Trần Duy Sơn, lá cờ vàng là lá cờ của cả dân tộc Việt Nam được gìn giữ qua biết bao thế hệ cha ông. Điều này tôi đã chứng minh trong “Những sự thật cần phải biết “ – Phần 8 và 9 về lịch sử lá cờ Vàng dân tộc. Lá cờ Vàng không phải là biểu tượng chỉ của riêng VNCH mà là của Dân Tộc. Xin nhắc lại là của CẢ DÂN TỘC để Trần Duy Sơn và một số người tự nhận mình là nhà đấu tranh đừng nhầm lẫn và cho nó chỉ là “biểu tượng đơn thuần” hay chỉ có mối từ nhà Nguyễn. Đã có tinh thần đấu tranh và dám mạnh dạn viết bài thì xin hãy tìm hiểu cho chắc về lịch sử dân tộc rồi hãy viết. Đừng đem theo cách viết bóp méo lịch sử của cộng sản lên các trang mạng rồi kêu gọi “đấu tranh” thì thật là lố bịch. Ngoài ra, Trần Duy Sơn đã quên mất rằng tôi cũng chỉ mới ở trong nước đi ra vài tháng nay, có hàng trăm người cùng hoạt động với tôi ở Việt Nam yêu màu cờ Vàng dân tộc. Chúng tôi đâu phải trên 50 như Trần Duy Sơn quy kết. Vậy còn những người tuổi trẻ Yêu nước đi dán truyền đơn về Cờ Vàng thì sao đây Trần Duy Sơn?. Xin đừng vợ đũa cả nắm ai cũng hiểu nhầm về cờ Dân tộc như một số người nào đó.

Hình ảnh cờ Vàng do TTYN dán truyền đơn ở Việt Nam

Và nếu nói về thua trận, bỏ rơi thì Trần Duy Sơn càng làm to. VNCH chưa bao giờ thua trận vì họ đã bị ép buộc phải thất bại (Xem thêm : Những sự thật cần phải biết – phần 2,3,4). Những người lính VNCH sẽ lấy gì để đánh cộng sản khi trong tay họ không súng, không đạn, cũng chẳng tiền???. Người Mỹ đã đi đêm với Trung Cộng và bán đứng VNCH như thế nào thì cả thế giới đã biết và do đó nói VNCH thua trận là hoàn toàn sai trái. Ngược lại, VNCH đã thắng trong thế trận lòng người vì cho đến hôm nay không ai không phủ nhận VNCH là một chế độ tự do, dân chủ và nhân bản. Những người VNCH cũng chưa bỏ rơi đồng bào mình bao giờ. Bằng chứng là sau khi đến bờ tự do, đồng bào đã vận động bảo lãnh người thân rồi vận động cho những tù nhân VNCH đi theo diện H.O và nhiều chương trình cứu thuyền nhân, cứu người tị nạn khác mà cho đến bây giờ đồng bào vẫn làm. Thậm chí còn đem tiền cứu cả những vùng lũ lụt, thiên tai ở Việt Nam. Nói lá cờ vàng bị nhiều người xem là “biểu tượng thua trận” là hoàn toàn sai trái.

Trần Duy Sơn tiếp:” *Câu hỏi? Liệu lá cờ vàng có thể tung bay trở lại trên mảnh đất VN hình chữ S hay không? Hoặc có thể nói: Liệu có phục quốc VNCH được hay không?*

Câu trả lời: Không. Tại sao?

Với một số giả định, trước hết chúng ta thử tìm hiểu xem, giả sử những tình huống có thể xảy ra.

- Cách Mạng Dân Chủ VN thành công do nội bộ ĐCSVN xào nấu lẫn nhau, phe Nguyễn Tấn Dũng hay quân đội đứng lên giành được chính quyền và tuyên bố đưa VN vào tiến trình dân chủ hóa. Thử hỏi lúc đó cờ vàng hay cờ

đỏ lên ngôi. Chấn chấn cờ đỏ cũng sẽ tiếp tục ngự trị một thời gian sau đó, nếu tốt đẹp hơn sẽ chờ một cuộc trưng cầu dân ý về lá cờ để đoàn kết toàn dân tộc trong và ngoài nước. Không lẽ đồng bào hải ngoại tẩy chay cờ đỏ và bắt buộc phải sử dụng cờ vàng khi đất nước đã có tự do dân chủ?

- Những người đấu tranh trong nước, không sử dụng cờ nào cả, chỉ bằng biểu tượng phong trào của mình, đã đấu tranh thắng lợi, lật đổ chế độ độc tài, cũng chờ một cuộc trưng cầu dân ý về một lá cờ để đoàn kết toàn dân tộc trong và ngoài nước. Lúc đó cờ vàng đứng ở đâu?

- Người Việt hải ngoại đóng con tàu biển Đông, thành lập tổ chức Liên minh Dân tộc Việt Nam... đấu tranh từ bên ngoài, vận động quốc tế mạnh mẽ, đã giúp VN tự do Dân Chủ thắng lợi, cờ vàng được phục quốc trở lại. Xin hỏi xác suất bao nhiêu phần trăm tình huống này xảy ra. Và bao nhiêu phần trăm người dân trong nước chấp nhận cờ vàng nếu không qua cuộc trưng cầu dân ý. Cờ vàng cũng rất khó tồn tại trong trường hợp này.

Qua đó, phải nhìn nhận rằng, cơ hội thực tế để phục quốc cờ vàng rất thấp, mong manh! Phải chăng, lật đổ đảng độc tài CSVN, xây dựng nước VN mới, có tự do dân chủ, sánh vai cùng các cường quốc năm châu là hình thức gián tiếp phục hận, phục quốc cho VNCH vậy! ”.

Trần Duy Sơn đã sai lầm khi cho rằng những người đấu tranh trong nước không dùng cờ nào mà có thể thắng cộng sản. Xin thưa là không có một chỗ dựa trong lòng dân tộc thì làm sao có thể thắng cộng sản. Lá cờ Vàng dân tộc chính là chỗ dựa ấy. Nó chính là đúc kết từ hồn thiêng sông núi đem lại. Vậy những người “không đỏ, không vàng” hay nói cách khác là đi hàng hai, gió chiều nào theo chiều đó lấy gì để tập hợp, lấy gì để đoàn kết. Còn chuyện Nguyễn Tấn Dũng và phe cánh nếu có đấu đá nhau đi đến một cái tên khác như Trần Duy Sơn nói thì đó chính là một hình thái của Dân Chủ Cuội. Đã là dân chủ cuội thì có khác gì cộng sản đâu nên cờ Đỏ vẫn đương nhiên là cờ của Dân Chủ Cuội. Có gì mà phải bàn cãi đến.

Trần Duy Sơn nếu không biết thì hãy lắng nghe và suy nghĩ. Nếu không có đồng bào Hải Ngoại chung bóng Cờ Vàng đấu tranh thì liệu Việt Nam có còn cho Trần Duy Sơn viết hay không ? Hay là đang giống Bắc Hàn nghèo đói, hoặc là đã thành Tân Cương từ lâu rồi. Vậy mà Trần Duy Sơn dám phủ nhận công lao của đồng bào Hải Ngoại là điều hết sức bậy bạ. Nếu không có lá Cờ Vàng tả xung hữu đột thì cái giàn khoan HD981 đã vẫn còn nằm chình ình ngay trên biển Việt Nam đó Trần Duy Sơn ạ. Và nếu không có đồng bào Hải Ngoại đứng dưới bóng cờ Vàng vận động thì những “nhà đấu tranh” mà theo Trần Duy Sơn là không vàng không đỏ có được tự do ra Hải

Ngoại hay không mà đã dám nói đến “thành công” và còn mạt sát người Hải Ngoại sẽ không thành công ?. Trần Duy Sơn quả là thầy bói nói mò.

3. Trần Duy Sơn tiếp tục nhảy múa “*Như vậy để đấu tranh cho tự do dân chủ VN mà đem hình ảnh cờ và lòng thù hận vào là một sai lầm lớn. Bởi vì cờ vàng chưa là mẫu số chung của cả 2 bên, ngay cả lòng thù hận cũng khác nhau. Hải ngoại là phục hận, trong nước là giải phóng nô lệ. Đảng viên thức tỉnh, họ đầu ủng hộ cờ vàng, và không căm thù CS như bao người khác, nhưng họ thấy bị lừa dối và thêm khát tự do cho dân tộc. Không lẽ họ không phải là một lực lượng cách mạng? Bộ Lập, nhà văn thành công trong chế độ CS, con yêu của CNXH, ngồi chuyển tải sự thật đến với mọi người, không lẽ bắt ông ta phải đứng dưới ngọn cờ nào hay sao? Thanh niên học sinh, họ lớn lên dưới cờ đỏ, dị ứng với cờ vàng, không lẽ họ không được yêu nước, mà yêu nước không có nghĩa là phải chấp nhận cờ vàng, phải chấp nhận VNCH, sao giống yêu CHXH quá vậy? Công nhân cầm cờ đỏ đấu tranh đòi quyền lợi kinh tế của họ, thành lập Công đoàn độc lập cho riêng họ, tách biệt ra khỏi chính quyền, làm lung lay xã hội, không lẽ chúng ta bắt buộc họ không được cầm cờ đỏ, và đẩy họ qua một phe nhóm khác? Nếu cờ đỏ liên kết được công nhân, chúng ta phải chấp nhận”.*

Như đã nói ở trên, Cờ Vàng của người Dân Việt Nam là nạn nhân của cộng sản do đó họ có quyền hận thù chính đáng đối với những kẻ đã cướp đi cuộc sống an lành và dâng bán đất nước cho giặc. Do đó việc phục hận và đưa ra tòa án công pháp những tên tay sai của giặc không có gì sai cả thưa Trần Duy Sơn. Đừng đổ lỗi cho việc nhiều người theo mà phải chiều theo. Họ theo cờ vàng vì họ bị nhồi nhét, không hiểu lịch sử dân tộc và chính nghĩa Quốc Gia. Vì thế trách nhiệm của chúng ta là phải làm cho họ thức tỉnh quay về với Dân Tộc, với Cờ Dân Tộc. Chứ còn thấy bên nào đông mà theo như Trần Duy Sơn thì có khác nào “cách mạng 30” đâu? . Hơn thế nữa, Cờ Vàng là biểu tượng của Dân Tộc, xin Trần Duy Sơn đừng cố gắng gán cho nó chỉ với cái từ “VNCH” mặc dù điều đó cũng không có gì xấu khi mà VNCH là một chính thể tuyệt vời nhất kể từ 100 năm qua và nó là một mô hình mà chính Hàn Quốc đã mắt công sang thăm dò, học hỏi. Vậy thì xin Trần Duy Sơn đừng nói bừa là : ai đông thì theo. Công nhân, đảng viên ... ai biết được chính nghĩa Quốc Gia thì xin hoan nghênh, ai mà nữa vời thì cần phải giúp họ hiểu chứ không thể thấy họ chưa về thì quay sang ủng hộ cờ Đỏ. Đó chính là cái bài giữ cờ Đỏ của đảng và của Trần Duy Sơn.

Cờ Vàng đã hiện diện hiên ngang ngay tại Việt Nam

4. Cuối cùng Trần Duy Sơn viết “*Một đêm ngủ thức dậy, bạn đừng nghĩ đến màu cờ nào cả, đỏ cũng như vàng, hãy nghĩ đến người Việt, tự nhiên bạn sẽ thấy rằng ai cũng như là bạn, ai cũng gần gũi đau thương. Ai cũng cần quyền làm người, tự do, dân chủ. Phải không?*”.

Đúng là người dân Việt thì phải nghĩ đến người dân Việt. Nhưng mà người Việt không thể vừa cộng sản, vừa quốc gia được. Đừng nghĩ đến màu cờ Đỏ thì đúng, nhưng đừng nghĩ đến Cờ Vàng là sai hoàn toàn. Cờ Vàng là cờ Dân tộc vậy mà không nghĩ đến Dân tộc thì còn nghĩ được cho ai? Đấu tranh cho cái gì đây tác giả???

Kết luận: Tác giả Trần Duy Sơn(Dân Làm Báo) đã phạm phải nhiều điều sai lầm mà tóm gọn lại như sau:

- Tác giả nói đồng bào Hải Ngoại đấu tranh chỉ để phục Hận thù, lập lại VNCH là tác giả Trần Duy Sơn nói sai vì đồng bào Hải Ngoại trước hết đấu tranh vì chính Tổ Quốc, quê hương và đồng bào mình. Sau đó phải đưa những tên tội đồ Dân tộc ra công pháp và xây dựng lại một VNCH tươi đẹp như xưa không hề có gì sai trái cả. Trần Duy Sơn đã nói sai hoàn toàn.

- Lý luận của Trần Duy Sơn nói rằng nhiều người yêu cờ đỏ cũng là sai. Vì biết bao người căm thù lá cờ máu của cộng sản copy bên Tàu về, họ đang chờ ngày đốt cháy nó cùng với tư tưởng cộng sản. Ngoài ra, không thể nói bên nào theo đông thì phải ủng hộ được. Chúng ta không bao giờ chấp nhận đứng cùng nhau dưới lá cờ Tàu để chống Tàu hay chống cộng sản được.

Rõ ràng qua bài viết “Hiệp lực đấu tranh” thì tác giả Trần Duy Sơn (Dân Làm Báo) đã cố tình bôi nhọ người hải ngoại, bôi nhọ chính thể VNCH và đồng hóa lá cờ Vàng Dân Tộc với cờ Đỏ Phúc Kiến. Mục đích của tác giả Trần Duy Sơn chính là chia rẽ dân tộc, Hải Ngoại với Quốc Nội nhằm mục đích hạ cánh Dân Chủ Cuội cho cộng sản và cũng có thể là để chia rẽ và phân hóa phong trào đoàn kết trong và ngoài nước đang gắn kết hơn trong thời gian qua. Đó chính là một âm mưu cần được nhận rõ !

Đặng Chí Hùng

16/12/2014

Chuyển đến: **Nguyễn Anh Tuấn**

Ngày 18/12/2014

www.vietnamvanhien.net

vietnamvanhien.net